

Angivelse, være kommen frem. Den høitærede Minister anførte, at han uden en Indkomstskat ikke kunde træffe nogle enkelte store Indtægter, formentlig anlagte i Statspapirer. Det kan maasse nok være Tilfældet, at der for Diebliffet er de, som ere saaledes isolerede i Samfundet, at deres Indtægter ikke paa nogen anden Maade, f. Ex. heller ikke ved Told, formedst deres ringe Forbrug kunne træffes, men det er ganske vist ikke overordentlig Mange, der leve i den anførte Grad affondrede fra alle Livs- og Eiendomsforhold. Hvad der derimod er vist er, at en stor Del af Samfundet er saaledes stillet baade i By og paa Land, at deres Udgifter og Indtægter kun med stor Anstrengelse holdes i Balance, og hvor Beløbet til Indkomstskat maa udredes ved yderligere Indskrænkning, og alle Saadanne ville blive overordentlig haardt ramte ved en saadan Indkomstskat. Disse Tilfældes Antal vil være Hundreder imod hver enkelt af de af Ministeren nævnte. Dernæst forekommer det mig ogsaa, at der i den nuværende Indkomstskat ligger en socialistisk Fare, forlaavidt den ikke tager en mindre Procent af de maa Indtægter, og derved deler Samfundet med Hensyn til Skatten i de Ydende og dem, som ligge nedenfor disse, og som ganske vist i Stats-husholdningen let kunne komme med Fordringer blot som Nydende, idet de nemlig ikke ere sig bevidste, hvad de ogsaa selv svare i Toldafgift, medens de ved denne og anden fuld fritagelse faae en Følelse af, at de af Statskassen kunne lettes paa alle mulige Kanter, uden at de mærke, at de dog tilsidst derved ogsaa trykke sig selv. Jeg for mit Vedkommende har en Følelse af, at naar man for at standse Bevægelsen i en anden Retning med Fordring om en stigende Skala er kommen ind paa at fritage de smaa Afgifter, har man betraadt en uheldig Vej, og at derfor Juret vil bidrage mere til at hemme en for Samfundet maasse alvorlig Bevægelse, end naar Enhver kommer til at bidrage til Udgifterne i et passende Forhold til de forskellige Indtægter. Naar man til Fordel for Indkomstskatten har fremhævet, at den vil føre os til Lettelser paa mange andre Punkter, at vi da ville kunne faae de Love, som den høitærede Minister har

lovet os, som Toldloven og andre dermed beslægtede Love, da staa vi vistnok endnu i denne Session meget fjernt fra dette Maal. Men foruden disse forskellige Punkter, som jeg her har gjort gjældende, maa jeg endnu fremhæve hele den politiske Situation her i Landet. Ministeriet og særlig den høitærede Finantsminister vil ved i dette Aar at kræve en Indkomstskat efter min Mening stille sig i et ufortjent, uheldigt og ugunstigt Lys overfor Befolkningen. Paa Derne tror jeg endda nok, det gaar an med disse Forestillinger om Hævdelse af Landets Forsvar m. m., men der er en anden Del af Landet, hvor man vil bruge denne Indkomstskat som et mægtigt Vaaben mod de foregaaende Aars Styrelse af Landet og se at faae Valgene ledede i en for vort Lands Bevaring vist ikke heldig Retning. Det var mig ganske vist en Beroligtelse, naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der er saa vel kjendt med Folkebevægelserne i den Del af Landet, hvortil jeg figter, igaar udtalte sig saa varmt for en Indkomstskat, men da der jo vil gaa Maaneder hen, inden han vil faae Anledning til at hævde disse Ansættelser i Sjælland, ville til den Tid Synspunkterne jo sagtens kunne forandre sig for den ærede Taler og hans Meningsfæller inden de forestaaende Valg. Jeg tror derfor, at man ved uden tilstrækkelig Grund at forcere denne Sag vil berede ethvert Ministerium overordentlig store Vanffeligheder overfor de store Spørgsmaal, f. Ex. Hervæsenets Ordning, som man af Hensyn til Landets Vel i en kommende Session ikke kan flyde til Side, og jeg vil derfor ogsaa særlig af denne Grund ikke paa nogen Maade under en Situation som den nuværende høre mig og stemme for den nærværende Lov. Det er af den høitærede Finantsminister som et Hovedargument blevet sagt, at vi skulle bære Udgifterne for Aaret 1870, og man har henvist til Søbefæstningen som en lignende Udgift, som i sin Tid blev båret af de løbende Indtægter, men det er dog en stor Forskjel, om man anlægger en Søbefæstning, fordi man nu synes, at det vist er hensigtsmæssigt, og Nutiden, om dens Nytte end synes noget tvivlsom, ønsker at opføre den, eller om man